

דברי חכבר

התקווה

כל עוד בלבב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפֶיָה.

עוד לא אֶבְדָּה תְּקוּתָנוּ
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֲלָפִים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשִׁי בְּאַרְצוֹ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

נפתלי הרץ אימבר

גיליון מס. 2760 * י' באדר תשפ"ג * 2 במרץ 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

אני רוצה להרוס את המוניטין שלי

1. אני רוצה להרוס את המוניטין שלי ולהצהיר שהיום משום מה נעשיתי קצת אופטימי. ואני אסביר למה:
2. בתקופות קשות כמו היום, כאשר מרגישים שאי אפשר יותר, אני נזכר תמיד ברגע האחרון של הייאוש, ברס"ר הדרוזי שאימן את נבחרת מג"ב במשיכות חבל. זו שהייתה לוקחת תמיד את אליפות צה"ל במשיכות חבל כמעט בהליכה.
3. פעם שאלו אותו מה הוא אומר לגברתנים שלו לפני שהם מתייצבים לנצח באליפות והוא אמר כך: "אני אוסף אותם סביבי ואומר להם "זכרו שבסוף מנצח זה שזוכר שגם בצד השני של החבל קשה. ואז הם עולים ומנצחים".
4. אז תזכרו, גם לצד השני קשה. אפילו מאוד.
5. המחאה היא קצת כמו משיכת חבל. נראה כאילו שאתה לא משפיע על התהליכים. אבל זה רק נראה כך. כי יש תזוזות טקטוניות בשטח. קצינים בכירים מאוד וכאלה שהם פחות בכירים, מודיעים שלא ישרתו תחת ממשלת הדיקטטורה. נוצרות הרבה קבוצות שיוצרות קשר ברשת כדי להתחזק מהיחד. ועוד הרבה (המון) פעולות אחרות. השטח רוחש פעילות נגד.
6. כל אחד מהצעדים הקטנים גדולים האלה יש לו אימפקט מצטבר של קנה קש עד שבסוף יישבר גב הגמל הפשיסטי. הסקרים האחרונים (דווקא בעיתון מעריב) מראים שביבי איבד את הרוב שיש לו בכנסת. את זה המחאה עשתה.
7. כל זה מוכיח שנתניהו מתחיל לאבד את הבייס שלו. וככל שיגביר את קצב ההשתלטות, כך ילך אוויר ההתנגדות ויצטופף. עד שהוא יהיה כמו מטוס שעובר את מהירות הקול. יהיה בום על קולי ונתניהו יחד עם המוטרפים של קהלת יתפוגגו.

8. אז בכל פעם שקשה לכם ואתם רוצים להימלט בבהלה אל מתחת לשמיכה ולהתכסות זכרו את הרס"ר הדרוזי ואת כלל האצבע שקבע "מנצח זה שזוכר שגם בצד השני קשה".

9. שבת שלום בכל זאת ולמרות הכל.

מפקד הטייסת ירון שמלצר

ירון שמלצר הוא חבר שלי בפייסבוק. עיצבתי בשבילו את ההודעה שלו לפיקוד בצה"ל. אלו המילים שכתב. חשוב לי לומר שאני יודע על מאות אם לא אלפים של קצינים בדרגות שונות שהודיעו שיסרבו לשרת בצבא של מדינה שקרעה לגזרים את מגילת העצמאות. והקימה במקומה את מדינת פורום קהלת.

**ירון שמלצר דרגה תא"ל במילואים
טייס קרב, מפקד טייסת ובסיסי ח"א
בעבר, תפקיד במיל" בכיר במרכז שליטה
זירתי פעולה, מודיע לפיקוד על הפסקת
שירות פעיל מבצעי במרכז שליטה זירתי
בזמן מבצעים ולחימת אמת, עקב
הרפורמה המשפטית !!!!! והתנהלות
ראש הממשלה והנהגת המדינה !!!**

כבוד!

צילום מצב 2. ניר דבורי כתב צבאי של ערוץ 13 מדווח:

nir dvori @ndvori · 1 שעה
 בדקות אלה מתנהל דיון נוקב
 באחת מקבוצות הוואטסאפ של
 יחידה מובחרת במילואים באוגדה
 98. רבים רבים מסרבים להתייצב
 לאימון בתחילת החודש הקרוב.

מתקרב הרגע ששר הביטחון
 יצטרך להתערב ולדבר.

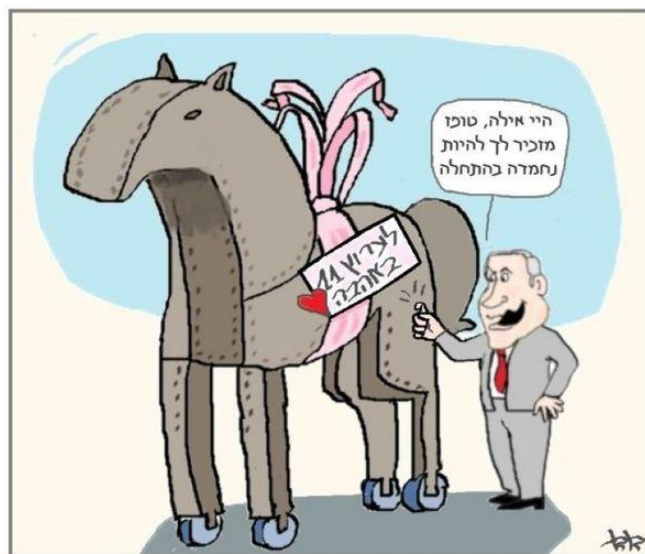
צילום מצב 3. ראש השב"כ לשעבר יובל דיסקין על הממשלה ועל המצב שאליו היא מובילה

ראש השב"כ לשעבר: "זו ממשלת טרור על מלא-מלא"

בנאום שנשא נגד המהפכה המשפטית,
 אמר איש השב"כ לשעבר יובל דיסקין
 כי "ישראל מגיעה אל סף התפוררות.
 אנו עלולים להגיע אל סיפה של
 מלחמת אזרחים". על הפורעים
 היהודים בחווארה אמר: "הם אינם
 אחיי"

פינת הקריקטורה השבועית: אילה חסון בדרך לערוץ 11...

פינת הפירגון

חושב שזה הזמן הנכון לפתוח את פינת הפירגון אצלנו. פינה שכל אחד יוכל לפרגן ולספר למה.

אז אני אפתח, ואין אדם מתאים יותר לקבל ממני פירגון מדודיק פוקס.

4 חודשים אנחנו מחכים לסיום הקמת עמדות הטעינה לרכב חשמלי בקיבוץ, ואין ספק שעבורנו שלא גרים עם גישה לרכב ליד הבית זאת מצוקה לוגיסטית יום יומית. שיתפתי את דודיק כי הוא החלוץ האמיתי גם בתחום המעבר לרכב חשמלי, זה שמזהם פחות.

ללא התניות, ללא דרישות וללא מחשבה ארוכה, דודיק הציע לי: "עד שיהיה לך פיתרון, תבוא אלי, תטען את הרכב, וסע בשלום."

"מה לגבי עלויות חשמל ואי נוחות שלכם?" שאלתי. "עזוב שטויות, נסתדר". וכך היה. כבר מעל 4 חודשים, בשעות לא שעות, לפעמים גם קופץ הפיז, לפעמים גם שדודיק מתכנן לטעון את שלו.

אז לפני סיום, גם תודה לרחלי על הסבלנות וההבנה. ושוב לדודיק, שאמר לי: "ככה זה עם חלוצים, הרבה מהמורות בדרך, הרבה קשיים, אבל בסוף חוצים את המנהרה ויש אור בקצה השני", המון תודה על התמיכה והעזרה.

יישר כוח, אתה דוגמא נפלאה למפרגן.

רפי

מגילת העצמאות המממ.....

לאור הניסיונות לכבות את האור בקצה המנהרה הדמוקרטית
בישראל,
ובמיוחד לאור הסיסמה "נאמנים למגילת העצמאות", החלטתי
שהגיע הזמן לשוב ולקרוא בה.

לצערי גיליתי משהו מאד לא ברור במגילה הנ"ל:

בקטע מסוים כתוב:

"מדינת ישראל תהא פתוחה וכו'.....
תקים שויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה וכו'
תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, **חינוך** ותרבות...."
(ההדגשה שלי)

אני רואה בצער את החינוך שמקבלים סקטורים מסוימים, חינוך
הגורר אחריו פעולות טרור.

כיצד מסתדר "**חופש החינוך**" עם זכותי לחיות ללא חשש לחיי?

דוד אלמן

פורים תשפ"ג 2023

יום שלישי 7.3 קריאת המגילה

בשעה 17:00 במועדון

יהיו גם שולחנות יצירה לילדים

קפה, תה וכיבוד קל

אנא בואו שמחים, מחופשים ותביאו רעשנים

יום רביעי 8.3 בשעה 16:00 תהלוכת פורים

מייצגי ענק מקרטון על טרקטורים וקלנועיות

בהכנתם של נעמי בן אמוץ, יבין ושוני

התהלוכה תצא ממגרש החנייה.

בואו מחופשים ועליזים

בשעה 17:00 הפנינג לילדים בלב הקיבוץ

בארגון חניכי המכינה

תחנות הפעלה, פיתות בטון,

הפעלות ויצירה גם לקטנטנים

בשעה 21:00 ערב קזינו לגדולים

חניכי המכינה יפעילו את הקזינו האגדי של ג'ימבו

(המיקום יישלח בהמשך)

קזינו נושא פרסים, בר צ'ייסרים באוירת לאס וגאס

יום שישי 17.3 מסיבת פורים לגדולים

בשעה 21:00 בלב הקיבוץ

בנושא: "חיים בסרט מצויר"

יום שבת 18.3 אפטר party

בשעה 12:00 בצהריים

בפאב של כפר הנשיא

ריקודי שנות ה-80-90 לקטנים ולגדולים

להתראות בכל השמחות ואצת תרבות

27/2/23 יום שני, חגגנו לשיפי מסיבת תודה לסיום עבודתה ב"המפגש".

כך כתבה ואמרה שיפי :

איך מסכמים עשר שנים בכמה מילים? זה לא פשוט.... אבל אנסה...

לפני קצת יותר מעשר שנים, קצת אחרי שחזרתי לכפר הנשיא בהחלטה שזהו ביתי עבורי ועבור משפחתי, העסיקה אותי המחשבה על ותיקי הקיבוץ והטיפול בהם.

כמחשבה אשר מייצרת מציאות, מצאתי את עצמי נכנסת לנעליים מאוד גדולות* ולקחתי על עצמי את תפעול המפגש וטיפול וקידום רווחה ובריאות כחלק מהתפקיד יחד עם צוות רווחה.

במהלך השנים למדתי הרבה. הכרתי את החברים מכיוונים חדשים, חוויות שונות שאם אתה פתוח לקבל ולשמוע אתה לומד הרבה. גם עברתי קורסים, השתלמויות והכשרות בתחום זיקנה שהעשירו את העבודה היומיומית שלי וחיצקו את קווי היסוד שהנחו אותי בעבודה.

עברנו הרבה דברים יחד, הרבה מים זרמו בירדן, והרבה כבר הספקנו, והספקתי, לשכוח... אז אני זורקת אותנו אחורה במכונת זמן דמיונית ושטה חזרה בזריזות:

עם תחילת תפקידי, מהר מאוד הגיעו אלי חברים יקרים, שרצו לתרום מזמנם ומניסיונם בתחומי העשרה שונים.

פתחנו קבוצות שונות ללמידה וחברה. כשעיקר הפעילות מועברת בהתנדבות הכוחות הפנימיים שלנו.

בשיתופי פעולה שונים העשרנו בפעילות גופנית, מרצים חיצוניים, חוגים, טיולים, שיתוף פעולה עם הפקולטה לרפואה ועוד.

המשכנו לתת מקום גם לתעסוקה- מתפרה, כריכה ואריזות שונות. כולל שיתוף פעולה עם מפעל הבונים. המשכנו לספק מענים לצרכים ורצונות החברים- ריבות, אוכל לחתולים, מיחזור בקבוקים וספריית ההשאלה שלנו שעדיין קיימת ואהובה במיוחד.

תוכנית הפעילות של המפגש התמלאה בקבוצות מגוונות, כל אחד לפי תחומי העניין שלו, והמפגש נתן מענה רחב ועשיר.

המקום שינה את פניו והתחלתי להזיז דברים, ולנסות כל פעם מחדש להתאים את החלל לאוכלוסייה ולצרכים המשתנים.

שמתי דגש על חיבורים רב דוריים, מתוך האמונה שלי כי זהו הבסיס לקהילה בריאה ותומכת.

קבלות שבת בגנים ובתלונים, מפגשי הכרות עם הנוער, חיבור לבני המצווה, חיבור לחניכי המכינה, צעדה רב דורית במסגרת פעילות המועצה, ערב נשי רב דורי, שילוב ילדים ונוער בפעילות החגים במפגש, וסיוע במשמרות הזהב.

ביום המעשים הטובים- חילקנו לילדים הפתעות בבוקר בתחנת ההסעה, אירחנו את הנוער לארוחת בוקר לפני ב"ס, העברנו פעילות עשירה לילדי הגנים.

פרויקט שקדייה – מפגש שבועי קבוע עם ילדי גן שקד לפעילות מובנית משותפת ומקסימה.

וכל זאת, מתוך העצמה ויכולות התבונה והנתינה של החברים שהם נכס משמעותי של הקהילה.

חגים ומועדים תמיד היו סיבה למסיבה, ודאגתי לציין אותם במסגרת פעילות המפגש. עם זאת, הראנו את נוכחותנו ונכחותינו גם בחגיגות הקהילה: שילוב תהלוכת הקולנועיות המקושטות בשבועות, הכנת הסלט לחגיגות הפלאפל ביום העצמאות, מופעי ותיקים בחג המשק ועוד. עוד הרבה.

לפני כשבע שנים נפתחו במדינה מועדוני מופת מטעם משרד הרווחה, ועל בסיס הפעילות העשירה שהיתה לנו היינו זכאים לה, והצלחתי להכניס מימון חיצוני של כ-200 אשח לתקציב המפגש.

המופת מאז שינה את פניו, גם בהנחיות וגם באוכלוסיית היעד. ולאחרונה, רגע לפני שסיימתי. הצלחתי יחד עם אירנה לקדם את התאמות ובניית תוכנית מותאמת לשימור המופת והתקציבים.

אחד היעדים אשר הצבתי לעצמי, לפני שאסיים את תפקידי במפגש היה לקדם שינויים והתאמות לאוכלוסיות חדשות ומענים רחבים יותר במסגרת פעילות המפגש. נושא זה נתקל בקשיים שונים בשנים האחרונות, ביניהם בעלי תפקידים, תהליכים שנתקעו, קורונה ועוד.

השאיפה שלי הייתה שתהליך זה יהיה פחות מזורז מכפי שהיה על מנת להבין ולתת מענים נכונים לכמה שיותר חברים, ביניהם זקני השבט שלנו.... מקווה שהצוות הנותר והמתגבש יהיה קשוב לשטח ושזקנינו יקבלו את מירב המענים האפשריים בתוך שפע השינויים החדשים והמבורכים. ושמחה לראות שהתוכנית שבנינו מהווה עניין והעשרה להרבה חברים חדשים וצעירים יותר. שכאמור, זו הייתה המטרה.

כמה מילים על שנות קורונה...

הקורונה נחתה על העולם, ושינתה אותו לבלי היכר, השיגרה נקטעה. חיבורים פיזיים נותקו והמועדון נסגר. בתוך כך פתחתי מערכי תמיכה שונים: בסיוע ותמיכה של טרי לפינג בנינו מערכי משלוחים, מהאלונית, מהמרפאה, אפילו מ'ניצת הדובדבן'. בניתי מערכי תמיכה טלפונית להפגת בדידות והצפת צרכים, בהם סייעו לי מספר חברות יקרות. יחד עם ותיקי הגליל דאגתי לאספקת מארזי אוכל ופעילות עד הבית.

הסגר הראשון, נפתחו מחדש מועדוני היום אך תחת הנחיות קפדניות ונאלצנו לשמור על מרחק, לרווח, לשמור על היגיינה, לערוך רשימות, בדיקות וכו'. חזרנו מהר לפעילות אך גם זו הייתה תחת שינויים תמידיים. צלחנו גם את זה ועשיתי כמיטב יכולתי לשמור על שיגרה ולהחזיר פעילות וחברה לחברים. למדנו הרבה מתקופה זו. בעיקר להכיר בחשיבות הביחד ולשמר אותה.

במהלך השנים, נפרדנו מחברים רבים. כל פרידה הפכה לחלק משיגרת חיי. אבל הותירה בנו זיכרונות רבים וגעגוע. אני רוצה לשתף קצת תמונות של פעם, בהם ניתן לראות אתכם החברים בפעילויות שונות ובזמנים שונים. ניתן לזהות חברים רבים שכבר לא איתנו... והרבה שעוד כאן - שתהיו בריאים!

https://drive.google.com/drive/folders/1Hr_ZocOMeJYwXzs-2G4ilp3_fYUMLNbS?usp=sharing

רגע לפני סיום, אני רוצה לומר כמה תודות:

תודה לנורית, שהכניסה אותי לתפקיד, ובזכותה זכיתי לעשר שנים של עשייה מבורכת. תודה לאריה על חוגי אקטואליה, תרצה על אימוץ הכריזמה של אליזה וחוגי תנך, לפול בילגורי על אחריות פרלמנט הגברים, לשמחה שהכניסה אותי לעיניינים בתחילת דרכי ותמיד היתה שם לעזור, ליעץ וליזום, לצילה ושריטה על גיבוש קבוצות החברותא, שבעקבות הקורונה הפכו להיות כל כך חשובות ומשמעותיות, תודה לנורית על יוזמת מפגשים משלנו שהחלו בתקופת עבודתנו המשותפת וחזרו לחיים במופת החדש.

תודה לרחל גינת שתמיד היתה עבורי לתמיכה וייעוץ. תודה לתמר על שנים רבות של תרומה לקהילה- על קבלות שבת בבית יונתן ועל חוג ספרות האגדי. תודה למקס, הקולגה שלי- על חוגי תרבות ומוסיקה ועל שותפות מכבדת ויקרה.

תודה ליסמין, שמגיעה בהתמדה לנקות ולתחזק את המפגש על מנת שתוכלו להגיע ולהנות מהפעילות כאן. תודה לטל חייט ששומרת על הבריאות הפיזית שלכם, עם טל נפגשתי כשהתחלתי במפגש, לא הכרתי אותה לפני אבל ברגע

שנפגשנו היה לי ברור עד כמה היא נפלאה - החברים גם הם התאהבו מיד וכבר עשר שנים היא חלק בלתי נפרד מפעילות המפגש.

תודה לחברים הרבים שמהלך השנים תמיד היו שם לעזור, לתת יד או מילה טובה. זה לא ברור מאליו!

תודה לסוזן, שהפכה ליד ימיני, תרמה מזמנה ויכולותיה, בהתנדבות מלאה, להגיע למפגש כמעט בכל יום, עם קורונה, בלי קורונה, עם גשם או שמש, לסדר את המפגש שיהיה נעים ומזמין לכל הבאים. לבשל או לערוך שולחן, שגם יהיה טעים ואסטטי. לארגן, לסדר, לעזור, לשבת ולהקשיב כשצריך, כל דבר שעלה... בדיסקרטיות ובצנעה. אין מילים. ניהול מועדון לא אפשרי לבד. כולי הערכה והכרת תודה על כל התמיכה והעזרה. זכיתי בעשר שנים לעבוד לצד אמא שלי, זו מתנה לחיים.

אני רוצה להודות לצוות רווחה, נשים שונות היו בצוות במהלך השנים, ועשו עבודה מבורכת וחשובה, נורית, יפעת, דורית, מיכל יודאיקין, איילת, אלינועה, נעמי, צילה ואירנה. תודה על שיתופי פעולה שונים אשר סייעו ותמכו בחברי הקיבוץ כל אחד בדרכו.

מאחלת לצוות הנוכחי והמתגבש הרבה הצלחה בהמשך לעשייה פורייה ומשמעותית.

אם שכחתי לציין מישהו, אני מתנצלת ומודה מקרב לב.

ותודה אחרונה לזקני הכפר - שבלעדיכם, כל זה לא היה. מאחלת לכם הרבה בריאות ואושר.

חברים - ראו את הטוב שבאחר-דונו את חבריכם לכף זכות. העריכו. אימרו תודה. בכל יום. שום דבר איננו ברור מאליו.

ולחברים המצטרפים- חישבו כל אחד במה הוא יכול לתרום. העשייה האקטיבית שלכם היא שתעשה את כל ההבדל עבורכם לחיים של שייכות ומשמעות.

בהערכה רבה, ניפגש בשבילים.... שיפי

שיפי יקרה,

"לתת את הנשמה ואת הלב
לתת כשאתה אוהב"

נתינה היא תמיד מרגשת,
ואף פעם איננה מובנת מאליה.
נתינה מתוך ראיית האחר,
הקמה ויצירת דבר חדש, הקידום שלו והטיפול שלו
מעצימים את הנתינה עוד יותר.

שיפי, לפני כעשור ראית לנגד עינייך חזון,
ראית את חברי הקהילה הוותיקים של הקיבוץ,
ראית את הצורך שלהם למסגרת, עין שומרת, לב רחב, בית חם.

לא כל אדם היה רואה זאת
ובטח שלא כל אדם היה מייצר מציאות,
מפתח מקום, מכניס בו תוכן
ועושה זאת ממעמקי הלב.
את וליבך שווים
כי חזית, רצית, קידמת והקמת
על זה אנחנו כולנו אסירי תודה,

תודה גדולה, על הנתינה לוותיקי הכפר,
בעליות, בירידות, בקשיים ובהצלחות, עם תקציב או בלעדיו,
בחום ובקור, תמיד פתחת את הדלת.

אנו מאחלים לך שתמשיכי להפיץ אור, חמלה וטוב לב,
שתהיי משמעותית בכל מקום בו תבחרי להיות.

אוהבים ומודים,

תמר קולר, בשם הנהלת כפר הנשיא, וותיקים וחברים.

לשיפי היקרה -

במשך 10 שנים ניהלת והובלת את המפגש ואת מועדון המופ"ת בכפר הנשיא.

תמכת ועזרת לוותיקים שלנו, שימשת כאוזן קשבת ועזרת ביומיום בנושאים שונים ומגוונים.

היית חלק משמעותי בצוות רווחה ובריאות, קהילה תומכת ואשת שטח.

רוצים להודות לך על שנים של עשייה משמעותית, על מה שתרמת ועשית בעשור זה וגם מעבר לכך.

מאחלים לך הצלחה רבה בהמשך דרךך האישית והמקצועית.

בהערכה רבה,

אירנה בשם צוות בריאות ורווחה, וקהילת כפר הנשיא.

דרך שתי נקודות

מילים : יהודה עמיחי

כי דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד

לפעמים השמש זכר, לפעמים נקבה, לפעמים אנחנו שניים, לפעמים יותר מרבה.

לפעמים אינני יודע מי יחזיק אותנו ביד, אבל דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד.

חיינו שבכתב היו לחיינו שבעל פה. חיינו שבעולם הבא לחיינו שבזה. חיינו הממהרים וחיינו העוברים לאט. כי דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד.

כוכב צעיר התחתן עם כוכבה ובפנים דובר גרמנית על סכנה קרובה. רציתי להיזכר בזמר וזכרתי רק את המשפט כי דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד.

כלב עזוב רדף אחרינו לאורך הרחוב צעקתי, ידיתי אבן, ולא רצה לעזוב. אחר כך אבדנו לו וגם הוא אבד. דרך שתי נקודות עובר רק קו ישר אחד.

בכיך הקטן מספיק להרבה כאבים, כמו קטר המושך קרונות רבים מתי נשוב הביתה? חכי עוד מעט

הצגת הילדים מלכת השלג של תיאטרון "הכפפה ליד"

תתקיים בעוד שבועיים וחצי
ביום רביעי 22.3
בשעה 17:00 בלב הקיבוץ

כרטיסים במכירה מוקדמת במחיר 20 ₪
מחיר כרטיס בכניסה 30 ₪.
הורה מלווה נכנס חינם.
בסבסוד ועדת התרבות

ההצגה היא לילדים
מגיל 3 ועד כיתה ג'.
ומספרת על חברות
ומסע בעונות השנה

רוני ו. וועדת התרבות

לכל החברים, התושבים, בני המשק
באשר הם שם,

Save the date

רישמו ביומנים

חג המשק ה 75
(יובל וחצי)
יתקיים ביום שישי
ה 21 ביולי 2023

© CanStockPhoto.com - csp72278088

ויהיו גם אירועים ביום שלמחרת.

שחקנים, רקדנים, זמרים, המעוניינים
להשתתף במופע
מתבקשים לפנות לשרה מרקוסון
0524517319

ואצת תרבות

- 4.3 רויטל דיין
קרני צ'ייכנר
- 5.3 תמר וולפין
חנה כץ
תם קורן
- 6.3 שוני טיקוצ'ינסקי
אלון לניאדו
נעם ענבר
- גלי אדלשטיין
- 8.3 ליאת דוד אפשטיין
- 9.3 מיכל גלוק
רון חייט
אלה במנולקר

"השירות הבולאי הנוסטלגי"

אתר "בנות כורזים" - בניצוחו של טומי עמית ז"ל

משולחן העורכת / שושנה שרקי

סיפור

רוכל מבוגר מכר בלונים משך שנים באותה הפינה בסנטרל פארק בניו-יורק. סופי שבוע שימשיים היו טובים לעסקיו, ימים חורפיים סגריריים היו פחות טובים, אבל הוא כמעט ולא החמיץ יום.

כשהמכירות היו דלות והקהל דליל נהג הרוכל לשחרר לחלל האוויר כמה בלונים מלאים בהליום. מניסיונו רב-השנים הוא ידע שהטריק הזה מושך תשומת לב, כמו זיקוקי די-נור המשוגרים אל-על.

הוא נהג, משום מה, להפריח את הבלונים באותו סדר צבעים – בלון ורוד, ואחריו בלון כחול, הפסקה קטנה ואז כמה בלונים ירוקים. ילדים ברחבי הפארק כבר חיכו להפרכת הבלונים, כמו הפרחת יונים באיצטדיונים, כמו המזרקות בלאס-ואגס שמתחילות לזנק בשעה יעודה. והטריק הקטן הזה באמת תרם לעידוד מכירת הבלונים של הרוכל הוותיק.

יום סגרירי אחד ישב על ספסל בפארק ילד קטן כבן חמש, אפרו-אמריקאי, שיערו מסולסל והוא אוחז ביד אימו שישובה לידו. הרוכל, כהרגלו ביום מכירות מתון, החל להפריח כמה מבלוניו. בתחילה הוורוד, אחר כך הכחול, הפסקה קטנה ואז הירוקים.

וכשנסתיימה ההצגה הקטנה הזו, משך הילד הקטן בזרועה של אימו והוביל אותה לכיוונו של הרוכל. הוא לא ביקש לרכוש בלון כמו כל הילדים, הוא רק משך בשרוול מעילו של מוכר הבלונים, הרים אליו את מבטו ושאל: "אם תשחרר את הבלון השחור, גם הוא יעלה למעלה?"

מופתע ונרגש משאלתו של הילד, הציץ המוכר בעיני אימו של הילד כמבקש אישור, ואז רכן אל הילד, פרע שיערו בחיבה ואמר לו: "בני, זה לא הצבע, זה מה שבתוכם של הבלונים, הוא זה שגורם להם לעלות למעלה".

חלפו שנים. הרוכל זקן ופסק מלפקוד את הפארק ולמכור את בלוניו.

יום אחד צצה בעיה עם שכירות הדירה שלו והוא פנה למשרד עורכי דין בעיר לקבלת עצה. במשרד היפנו אותו לשילה וולטרס, עורכת הדין שלהם שמתמחה בנושא שכירויות.

שילה, בשנות השישים שלה, כהת עור, אפרו-אמריקאית, קיבלה אותו במאור פנים. הוא הסביר לה בקצרה את הבעיה איתה הוא מתמודד. "מה עיסוקך?" היא שאלה.

"אני מבוגר... כבר איני עובד." הוא ענה. "הייתי מוכר בלונים בסנטרל פארק... משך שנים."

שילה הביטה בו כלא מאמינה: "זה אתה מפריח הבלונים... הורוד... הכחול...?"

"עבדך הנאמן..." ענה בחיוך גאה. "טריק נחמד שהמצאתי, אהה?... יפה שאת זוכרת."

שילה קמה מכיסאה, הקיפה את השולחן, ניגשה אליו ואחזה את שתי ידיו בחום. "עזוב את הטריק..." היא אמרה. "משפט אחד שלך שינה את חיי. בני, אז קטן בשנים, ניגש אליך באחד הימים כשטיילנו בפארק ושאל אם גם הבלון השחור יכול לעלות למעלה, ואתה ענית לו בחיבה שזה לא הצבע, זה מה שבתוכו של הבלון שממריא אותו למעלה."

המשפט הזה שלך לבני, ננעץ כמו חץ בראשי. אני, שעד אז התקרבנתי והאשמתי אחרים ואת צבע עורי בכך שלא הצלחתי להמריא אף פעם, פתאום נפל לי אסימון בנקישה. הכול בתוכי! ולמרות שהייתי מטופלת בגידול שלושת ילדיי הקטנים, גייסתי את אימי לעזרה והלכתי להשלים לימודי ולהגשים את חלום ילדותי להיות משפטנית."

היא נטשה את אחיזת ידיו והושיטה ידה ללוח עץ מלבני קטן שהיה מונח על שולחנה והיפנתה אותו אל האיש. הוא הביט בלוח, ועיניו הצטעפו כששפתיו לחשו את הכתוב:

"זה לא הצבע, בני, זה מה שבתוכנו שגורם לנו לעלות למעלה..." ולמטה היה ציור של בלון שחור הנוסק לשמים.

"המשפט הזה שלך הוא שהביא אותי לכאן." היא אמרה לו בהתרגשות, "והוא מונח על שולחני כל הזמן כדי שברגעים שאני מתבכיינת ומאשימה אחרים, הוא ישמש לי כתזכורת. ועכשיו... ספר לי בהרחבה איך אני יכולה לשרת אותך..."

נשלח מאת: מדורית צחור.

